תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · נזיקין

גליוני השס על ירושלמי בבא בתרא

רבי יוסף ענגיל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליוני השס על ירושלמי בבא בתרא

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-בבא-בתרא/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ג 4
פרק ג 4
הלכה ה 4
פרק ד 4
הלכה ח 4
פרק ה 4
הלכה א 4
הלכה ה 5
פרק ו 5
הלכה א 5
פרק ח 5
הלכה ה 5
הלכה ז 5
הלכה ח 5
פרק ט 5
הלכה ז 5
פרק י 6
הלכה ז 6

פרק ב

הלכה ג

באמת ביין התירו אעפ"י שממעיטו אלא שמשביחו. נ"ב כזה בישול ביין הוא ממעיטו ומשביחו כמבואר בתרומות פי"א ה"א וע"ש בירושלמי:

פרק ג

הלכה ה

אבל אדם שמפקח על נכסי אשתו יש לו חזקה כו'. נ"ב נ' דאחר תיבת אשתו צ"ל והוריד אריס יש לו חזקה וקמפרש טעמא שדרך הבעלים עצמן לפקח על נכסי נשותיהן ולא להוריד אריסין וע"כ יש להאריס חזקה ואיירי כשהבעל עצמו הוא אריס וכדאמר שדרך הבעלים לפקח וא"כ איירי ביודע לפקח וגם דומיא דאריס שהוריד אריס איירי נמי בבעל אריס שהוריד אריס ובזה אמר דיש להאריס חזקה לפי שדרך הבעלים עצמן לפקח כו' וע' בבלי כתובות פ' א':

פרק ד

הלכה ח

ר' חיי' רובה שאל. נ"ב נ' דצ"ל ר' חיי' בר בא ויש כאן ג' שואלים ר' חיי' בר בא ר' יצחק טבלייי ר' יודן בר ר' ישמעאל וכזה יש ג' שואלים אלו לקמן וכן לקמן פ"ו ה"א ר' חיי' בר בא שאל כו' ר' יצחק בר טבלייי שאל כו' וכן הא דהוזכר כאן ר' יצחק בר טבלייי קודם לר' יודן בר ר' ישמעאל לקמן פ"ז ה"א הוא להיפוך וצריך איפוא להפוך הגי' באחד כב' המקומות וע' לקמן פ"ז ה"א ר' יודן בר ישמעאל שאל היו עשוי כמין טבליות של שייש כו' ולפי היפוך הגי' באחד מב' המקומות יבואו השאלות דבר טבליות של שייש לאמודא אחד היינו או דגם כאן הג' ר' יודן כו' שאל היו טבליות כו' או דגם להלן הגי' ר' יצחק כו' שאל הי' עשוי כמין טבליות כו':

פרק ה

הלכה א

ואין. נ"ב צ"ל "אין מתי מצוה מצויין" ובזה נשלם המאמר, ואח"כ צ"ל "ומהלכין" תחת "ומוטלין" וקאי אדבתרי' ומהלכין בשביל הרשות כו' ע' ירושלמי נזיר פ"ט ה"ג:

הלכה ה

בר נש דתנה כבשה דאהינו כו'. נ"ב ע' מראה הפנים ד"ה בר נש מ"ש אלא דבכ"מ בש"ס משמע דאהינו פירושו תמרים שלא בישלו כל צרכן עכ"ל והוא תימה דבירושלמי ב"ק פ"ו ה"ב בסופה כבשה דאהינו הוה פי' הפני משה בעצמו ז"ל שם אשכול של תמרים שבישלו כל צרכן והפי' ההוא מוכרח שם לכאורה עש"ה וצ"ע וע' רש"י עירובין כ"ח ב' ופסחים. נ"ג א':

פרק ו

הלכה א

ר' חיי' כו' שאל סאה חטין כו'. נ"ב עמ"ש על הירושלמי דכאן בגליון ירושלמי תרומות פ"ה ה"ב:

פרק ח

הלכה ה

רבי שאל לר' נתן ולא נתפרש מה שאל. נ"ב רב בא (כצ"ל) אמר אכן שאילה פי' כך שאלו מאי טעמא כו' ר' זעירא אמר הכן שאלה פי' כך שאלו זה ראו כו', ע' ירושלמי כתובות פ"ד הי"א:

הלכה ז

אם היו מוחזקין בו כו'. נ"ב ירושלמי קידושין פ"ד ה"ז:

האומר ינתנו נכסיי לפלוני כו'. נ"ב ירושלמי גיטין פ"א ה"כ ע"ש כולה סוגי':

הלכה ח

מקיים. נ"ב צ"ל מקלס:

דילמא ביעי דילמא תרנגולין. נ"ב בצים ותרנגולים נזכרים לאכילת יוקר וחשיבות וכן בירושלמי ב"ק פ"ח ה"א בקדמיתא הוינא אכיל טלופחין וירק וכדון לית בי מיכל אלא ביעין ותרנגולין:

פרק ט

הלכה ז

הי' רוצה לקללן. נ"ב דוגמת זה בירושלמי סוטה פ"ה ה"ב ולמה הוא מקללן כאינש דבעי עילה על חברי':

פרק י

הלכה ז

תני לא דומה כו'. נ"ב זה צריך להיות בסיום הלכה ו' אחרי תיבות "כח זה" והיינו דעל הקושיא דאם כותב זמן ראשין מה הורע כח יש כאן וע"ז משני תני לא דומה אימת שטר גדול כו' והיינו דזה הוא ההורע כח דאם השטר גדול על כל החוב יש על הלוה אימה יותר שמא יאבד שוברו ויצטרך לפרוע כל החוב וע"כ דוחק עצמו יותר לפרוע והוא כמו בבבלי קע"א א' כדי שיכוף לפרעו וז"פ: